

Č. j.	MF-32409/2025/1701-41	Vážený pan
PID	MFCRGXLNDP	MUDr. Martin Kuba
Vyřizuje	Ing. Klára Kodýtková, MPA	hejtman Jihočeského kraje
Datum, místo	21. 5. 2026, Praha	U Zimního stadionu 1952/2
K Vašemu č. j.	KUJCK 62718/2026	370 76 České Budějovice

ID DS kdib3rr

Závěr z prověření námitek proti kontrolním zjištěním uvedeným v Návrhu zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025

Ministerstvo financí, odbor Kontrola, obdrželo dne 12. 5. 2026 prostřednictvím datové schránky od Jihočeského kraje (dále také „Kraj“), v souladu s ustanovením § 7 písm. c), ve lhůtě dle § 6 odst. 1 písm. d) zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon č. 420/2004 Sb.“), **Stanovisko k Návrhu zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025** (dále také „Stanovisko“) obsahující námítky proti kontrolním zjištěním uvedeným v Návrhu zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025, č. j. MF-32409/2025/1701-38 (dále také „Návrh zprávy“).

V souladu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. e) zákona č. 420/2004 Sb. byly kontrolorem pověřeným řízením přezkoumáním hospodaření prověřeny námítky uplatněné ve Stanovisku.

Kraj uplatňuje námítky proti zjištěním, která jsou ve vyjádření v závěru Návrhu zprávy uvedena v návaznosti na § 10 odst. 3 písm. b) a písm. c) zákona č. 420/2004 Sb. Dále Kraj žádá o přiložení Stanoviska ke zprávě o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025 dle ustanovení § 7 písm. c) zákona č. 420/2004 Sb.

Stanovisko Kraje ke zjištění č. 1 – předpokládaná hodnota VZ na pravidelně pořizované služby (vzorek B.1)

Kraj uplatnil námítku vůči zjištění č. 1, které je v Návrhu zprávy shrnuto takto:

„Nedostatky ve smyslu § 10 odst. 3 písm. c) zákona č. 420/2004 Sb. dle Zjištění č. 1:

- 1. Jihočeský kraj v roce 2025 nepostupoval při určení předpokládané hodnoty VZ na „Zajištění pravidelného managementu zvláště chráněných maloplošných území pro 25 lokalit způsobem podle § 2 odst. 3 ve spojení s § 19 zákona č. 134/2016 Sb. a zadal tyto VZ jako jednotlivé veřejné zakázky malého rozsahu, přestože jejich předpokládaná hodnota zjištěná postupem dle § 19 ZZVZ převyšovala zákonem stanovený limit 3 000 000 Kč pro veřejné zakázky malého rozsahu na služby.*
- 2. Rovněž nebyla splněna povinnost řádného provedení předběžné řídicí kontroly upravená § 26 zákona č. 320/2001 Sb. ve spojení s § 13 odst. 2 písm. b) bodu 3. vyhlášky č. 416/2004 Sb., neboť příkazce operace schvalovacím postupem řádně neproověřil správnost operací ve vztahu k dodržení postupu a podmínek stanovených pro zadávání veřejných zakázek, tedy stanovení předpokládaných hodnot postupem podle § 19 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb.*

Chyba ve smyslu § 10 odst. 3 písm. b) zákona č. 420/2004 Sb. dle Zjištění č. 1: Kraj při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na „Zajištění pravidelného managementu zvláště chráněných maloplošných území“ nedodržel rovněž postup podle svého vnitřního předpisu, směrnice SM/18/RK „Zásady pro zadávání veřejných zakázek Jihočeským krajem a jím zřízenými příspěvkovými organizacemi a založenými obchodními společnostmi“. Čl. 9 odst. 1 směrnice SM/18/RK ... stanoví: „U veřejných zakázek na pravidelné nebo opakující se dodávky nebo služby musí zadavatel stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky v souladu s § 19 zákona.“, ale Kraj podle tohoto ustanovení v roce 2025 u předmětných veřejných zakázek nepostupoval, ačkoli podle něj postupovat měl.“

Námítka uplatněná Krajem ve Stanovisku:

„Jihočeský kraj ve věci tohoto zjištění trvá na své argumentaci tak, jak je již v popisu uvedeno, že jednotlivá plnění nelze sčítat, a je přesvědčen, že z jeho strany k porušení ZZVZ nedošlo. Proto závěr kontrolní skupiny, opřený o citované a podle názoru kraje neaplikovatelné rozhodnutí ÚOHS, považuje kraj za nerelevantní a argumentaci za nepřiměřenou.“

Vyjádření kontrolora pověřeného řízením přezkoumání

Zákon č. 134/2016 Sb. (ZZVZ) ve znění účinném pro rok 2025 **nestanovil pro zakázky na péči o zvláště chráněná území aplikační výjimku** a kontrolní skupina tedy přistupovala k přezkoumávání těchto veřejných zakázek (VZ) dle standardních pravidel daných tímto zákonem pro VZ na služby.

Základním pravidlem realizace veřejných zakázek je jejich zadávání v některém ze zákonem vymezených druhů zadávacího řízení. Pro určení, zda zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, je klíčová její předpokládaná hodnota. Pro postup Kraje jako zadavatele VZ na zajištění pravidelného managementu je zásadní, že pro zakázky pravidelné povahy vymezuje § 19 odst. 1 ZZVZ zvláštní úpravu kdy „*Předpokládaná hodnota veřejné zakázky, jejímž předmětem jsou pravidelně pořizované ... služby, se stanoví jako a) skutečná cena uhrazená zadavatelem za dodávky nebo služby stejného druhu během předcházejících 12 měsíců ... upravená o změny ..., které lze očekávat ...*“. Podle výše předpokládané hodnoty se určí režim veřejné zakázky (§ 24 ZZVZ).

Pro posouzení postupu Kraje tak byly rozhodující dvě otázky:

- zda předpokládaná hodnota VZ měla být s ohledem na fakt, že se jedná o pravidelně pořizované služby, stanovena postupem dle § 19 odst. 1 ZZVZ a
- zda předpokládaná hodnota VZ překročila zákonem stanovenou hranici pro VZMR, neboť potom Kraj jako zadavatel nemohl aplikovat výjimku z povinnosti zadávacího řízení dle § 31 ZZVZ. Kraj tuto výjimku v roce 2025 aplikoval a zadal předmětné zakázky jako VZMR.

U obou otázek došla kontrolní skupina na základě zjištěných skutečností ke kladné odpovědi, což je argumentačně doloženo v Návrhu zprávy a jeho tabulkové části:

- Pravidelný management zvláště chráněných maloplošných území je činností opakovanou a plánovanou, Kraj opakovaně uzavírá smluvní vztahy, jejichž předmětem je „*zajištění pravidelné, běžné údržby (managementu) pro vybraná zvláště chráněná území v působnosti Jihočeského kraje*“ a prostředky na péči každoročně rozpočtuje. Detaily k této argumentaci jsou uvedeny na str. 7 Návrhu zprávy a na jejich základě považuji za doložené, že se jedná o pravidelně pořizované služby resp. VZ pravidelné povahy a Kraj tudíž měl ke zjištění jejich předpokládané hodnoty „*jednotlivá plnění sčítat*“ způsobem dle § 19 odst. 1 ZZVZ.

- Rovněž považuji za prokázané, že předpokládaná hodnota VZ překročila zákonnou hranici pro VZMR - 3 mil. Kč bez DPH, což je doloženo výpočtem uvedeným v tabulkové části Návrhu zprávy, a Kraj tudíž neměl předmětné zakázky zadat jako VZMR (tj. nemohl aplikovat výjimku z povinnosti zadávacího řízení dle § 31 ZZVZ). Navíc bylo zjištěno, že překročení zákonného limitu pro veřejné zakázky malého rozsahu nebylo v roce 2025 nahodilé, což je rovněž doloženo výpočtem v tabulkové části Návrhu zprávy.

Argumentací uvedenou na str. 8 – 9 Návrhu zprávy považuji za vyvrácenou i teoretickou možnost uplatnění výjimky z postupu dle § 19 odst. 1, kterou ZZVZ dává v § 19 odst. 3 mj. pro zakázky, u kterých je jednotková cena proměnlivá a zadavatel jimi požizuje služby podle svých aktuálních potřeb.

Argumentaci kontrolní skupiny nepovažuji za „*nepřiměřenou*“. Vychází plně z podkladů relevantních pro specifika přezkoumávaných veřejných zakázek, tj. zejména ze zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny; z Krajem uzavřených smluv; z platných plánů péče o jednotlivá maloplošná zvláště chráněná území, z rozpočtu Kraje na rok 2025 a z ceníků nákladů obvyklých opatření (NOO MŽP).

K využití citovaného rozhodnutí č. j. ÚOHS-48302/2024/500, které Kraj považuje za „*neaplikovatelné*“, jsem se rozhodla ze dvou důvodů, na jejichž základě je naopak považuji za relevantní a aplikovatelné:

- ÚOHS se zde věnuje otázce „plnění stejného druhu“ ve smyslu § 19 ZZVZ nejen na konkrétním posuzovaném případě, ale i obecně a komplexně. Vysvětluje zde základní principy relevantní pro aplikaci výpočtu předpokládané hodnoty VZ dle § 19 odst. 1 a násl. ZZVZ. **Zákon č. 134/2016 Sb. pojem „pravidelná povaha“ přímo nedefinuje, což činí dané rozhodnutí relevantním;**
- rozhodnutí se týkalo služeb spojených se zelení, takže bylo rámcově využitelné i při vytipování konkrétních věcných plnění pro orientační výpočet předpokládané hodnoty VZ na „Zajištění pravidelného managementu zvláště chráněných maloplošných území“. K tomu je třeba zdůraznit, že kontrolní skupina v této oblasti uplatnila vlastní uvážení a postupovala přiměřeně věcné povaze přezkoumávaných VZ a shrnula k sobě především jen různé způsoby kosení a sečení. Přehledy jsou shrnuty v tabulkové části Návrhu zprávy. Pokud bychom plně vycházeli z hodnocení, které aplikoval ÚOHS, byla by limitní hodnota pro VZMR překročena ještě výrazněji.

Z rozhodnutí č. j. ÚOHS-48302/2024/500, které je dle Kraje „*neaplikovatelné*“, považuji naopak za klíčovou pasáž, která vyvrací dříve vyjádřenou obavu Kraje, že určení předpokládané hodnoty VZ podle § 19 odst. 1 ZZVZ povede k nutnosti zadat všechna plnění dohromady v rámci jedné zakázky, což by mohlo vyloučit ze soutěže drobné dodavatele a poskytnout prostor překupníkům: „... *K otázce plnění stejného druhu ve smyslu § 19 odst. 1 zákona je především třeba uvést, že toto vymezení je rozhodné pro určení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, tj. za účelem zjištění, v jakém režimu je třeba tu kterou veřejnou zakázku zadat, neurčuje však zadavateli, zda má zadat všechna plnění stejného druhu dohromady v rámci jedné veřejné zakázky, ... na části či v rámci více zadávacích řízení ... Současně Úřad upozorňuje, že pro aplikaci § 19 odst. 1 zákona není vyžadováno, aby šlo o plnění zcela totožné, ale aby šlo o plnění stejného druhu, tj. stejné povahy. ... Do kategorie služby spojené se zelení Úřad zařadil ... služby jako havarijní kácení a bezpečnostní řezy dřevin, seč travnatých ploch, úprava záhonů a keřových skupin apod.“.*

ÚOHS se věnuje problematice veřejných zakázek pravidelné povahy v oblasti zeleně i nadále, například v příkazu č. j. **ÚOHS-12651/2026/500** ze dne 7. 4. 2026, který se věcně týkal údržby městské zeleně v Chebu. V bodu 49 tohoto příkazu uvádí k pravidelné povaze šetřených veřejných zakázek obecně aplikovatelné poznatky a vysvětlení: „*K pojmu ‚veřejná zakázka pravidelné povahy‘ lze např. poukázat na recentní rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 24/2023-54 ze dne 23. 10. 2024, ... že je pro účely aplikace § 19 zákona o zadávání veřejných zakázek rozhodující právě [...] očekávání jisté míry kontinuity, nikoliv jistota toho, že zakázky budou ... shodného rozsahu jako v předchozích 12 měsících.*“

Obdobně se vyjádřil předseda Úřadu v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0046/2023/VZ ze dne 22. 5. 2023, kde mj. konstatoval, že „smyslem ustanovení § 19 zákona je předejít takovému obcházení zákona, kterým si zadavatelé budou pořizovat služby či dodávky stejného druhu jako zakázky malého rozsahu několikrát do roka bez zadávacího řízení, lze-li s ohledem na jejich dosavadní zkušenost rozumně očekávat, že tento druh služeb či dodávek pořizují pravidelně.“.

Problematika zadávání veřejných zakázek má přesah i do povinností podle zákona č. 320/2001 Sb. a vyhlášky č. 416/2004 Sb. Podle § 13 vyhlášky č. 416/2004 Sb. se schvalovacím postupem příkazce operace prověří správnost operace zejména ve vztahu k dodržení právních předpisů a „**postupu a podmínek stanovených pro zadávání veřejných zakázek**“. Ze skutečnosti, že Kraj zadal předmětné VZ jako VZMR, přestože jejich předpokládaná hodnota převyšovala zákonem stanovený limit 3 mil. Kč pro veřejné zakázky malého rozsahu na služby, kontrolní skupina dovodila, že příkazce operace řádně neproověřil správnost operací ve vztahu k dodržení postupu a podmínek stanovených pro zadávání veřejných zakázek a uvedla to v rámci Zjištění č. 1 jako nedostatek ve smyslu § 10 odst. 3 písm. c) zákona č. 420/2004 Sb. **Kraj ve svém Stanovisku nepředložil žádné nové skutečnosti, které by toto zjištění vyvracely.**

Totéž platí pro porušení vnitřního předpisu Kraje SM/18/RK, který v čl. 9 s účinností od 14. 11. 2024 stanoví: „U veřejných zakázek na pravidelné nebo opakující se dodávky nebo služby musí zadavatel stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky v souladu s § 19 zákona.“ Kraj podle tohoto ustanovení v roce 2025 u předmětných VZ nepostupoval, ačkoli podle něj postupovat měl. **Kraj ve svém Stanovisku nepředložil žádné nové skutečnosti, které by toto zjištění vyvracely.**

Pro úplnost uvádím, že plnění vytipovaná kontrolní skupinou jako zakázky pravidelné povahy splňují i tato kritéria:

- lze je zařadit pod určitou logickou jednotící kategorii,
- jsou pořizována pro stejný či obdobný účel,
- mají stejné dodavatele (dodavatelé na trhu jsou běžně schopni dodávat porovnávaná plnění),
- není zjevnou zvyklostí, že se tato plnění pořizují odděleně a od odlišných dodavatelů (část dodavatelů poskytuje předmětné služby i nadregionálně, tj. více než jednomu kraji ČR).

Považuji za důležité zdůraznit, že primární funkce přezkoumání hospodaření je detekční. Tato myšlenka je v širším kontextu celého procesu prověření námitek detailněji rozvedena v závěru tohoto dokumentu.

Námítka vůči zjištění č. 1 nevyvrací zjištěné skutečnosti, a proto ji v plném rozsahu zamítám.

Stanovisko Kraje ke zjištěním č. 2, 3, 4 a 5

Zjištění č. 2 – zásada transparentnosti (vzorek B.2)

Zjištění č. 3 – postup před vyhlášením veřejné zakázky (vzorek B.2)

Zjištění č. 4 – kontrola plnění smlouvy (vzorek B.2)

Zjištění č. 5 – nedodržení požadavků na fakturaci (vzorek B.2)

Námítka uplatněná Krajem ve Stanovisku:

„Uváděná zjištění se týkají procesů souvisejících se zajištěním bezpečnostní služby a služeb ostrahy areálů krajského úřadu. Pochybení kraje uznáváme a spočívá v uvedení odkazu na neplatné nařízení vlády, které se pak promítlo v celém procesu schvalování v orgánech kraje, zakázce, uzavřené smlouvě a následně i plnění. Bohužel se nepodařilo toto pochybení odhalit vnitřním kontrolním systémem v procesu schvalování připravovaných materiálů, takže se jako nerelevantní podmínka uplatnil ve veřejné zakázce, tak i v následně uzavřené smlouvě s dodavatelem. S ohledem na kontinuitu celého procesu se však domníváme, že nebyla transparentnost veřejné zakázky ovlivněna a nebylo ji nutné napravovat. Zjištění tohoto pochybení v průběhu plnění dodavatelské smlouvy pak mělo za následek, že kraj upustil od kontroly naplnění sjednané nerelevantní podmínky a s dodavatelem postupoval v duchu aktuálních zákonných podmínek a tuto skutečnost pak v rámci jediného nápravného opatření ošetřil dodatkem pro následující sjednané období. Proto kraj neuplatnil a ani nehodlá uplatnit sankci vůči dodavateli tak, jak je dovila a dopočetla kontrolní skupina.“

Vyjádření kontrolora pověřeného řízením přezkoumání

Kraj uplatnil souhrnné stanovisko ke zjištěním, která se týkala veřejné zakázky na Bezpečnostní služby. Aplikace neplatného nařízení vlády souvisí se zjištěními č. 2 až 4. Kraj ve Stanovisku zmiňuje i zjištění č. 5, jehož podstatou bylo nedodržení smluvního požadavku na fakturaci dle střežených areálů, ale nerozporuje jej a již v této věci konal nápravné kroky, jak je popsáno v Návrhu zprávy.

Kraj pochybení uznává, ale zároveň mj. uvádí, že „... **nebyla transparentnost veřejné zakázky ovlivněna a nebylo ji nutné napravovat.**“. V prověření námítky jsem se proto nejprve zaměřila na problematiku porušení zásady transparentnosti. Této zásady se týkalo primárně zjištění č. 2, které kontrolní skupina shrnula v Návrhu zprávy takto:

„Kraj tím, že od počátku stanovil zadávací podmínky zavádějícím způsobem a v rozporu s požadavkem na jejich jednoznačnost, srozumitelnost a přezkoumatelnost, když v hodnoticím kritériu použil v návaznosti na pojem „garantovaná hodinová mzda“, který není definován žádným právním předpisem účinným v roce 2025, věcně nesprávné částky minimální mzdy vycházející z neplatného nařízení vlády č. 567/2006 Sb., porušil zásadu transparentnosti podle § 6 ZZVZ a současně i požadavek na správnost zadávacích podmínek podle § 36 ZZVZ.“

K porušení zásady transparentnosti

ÚOHS v návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 45/2010–159 upozorňuje, v článku citovaném na str. 12 Návrhu zprávy, že **zásada transparentnosti se promítá především do požadavku na jednoznačnost a srozumitelnost podmínek pro zadání veřejné zakázky** a že porušení zásady transparentnosti může nastat **nezávisle na tom, zda se podaří prokázat porušení konkrétní zákonné povinnosti**.

Kontrolní skupina zakládá zjištění o transparentnosti na dále uvedených skutečnostech.

Kraj v roce 2025 zadal v otevřeném řízení nadlimitní veřejnou zakázku na „Bezpečnostní služby“, systémové číslo: P25V00300073, s předpokládanou hodnotou 48 mil. Kč bez DPH za 48 měsíců plnění (dále také „zakázka“). Kraj v rámci zadávací dokumentace zakázky postupoval podle nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého

pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí a hodinové hodnoty zaručené mzdy (dále také „nařízení“). Z tohoto nařízení aplikoval referenční základnu při výpočtu hodnotícího kritéria B „Navýšení garantované hodinové hrubé mzdy“ ve výši 123,84 Kč (nejednalo se tedy jen o prosté uvedení odkazu na neplatný předpis). **Nařízení vlády č. 567/2006 Sb. bylo s účinností dnem 1. ledna 2025 zrušeno.** Platnou a účinnou právní úpravou byl Zákoník práce.

Na Krajem nesprávně aplikovanou částku hodinové hrubé mzdy 123,84 Kč, která nebyla v roce 2025 v souladu se Zákoníkem práce, upozornil 15. 4. 2025 jeden z účastníků výběrového řízení svou žádostí o vysvětlení. V rámci vysvětlení Kraj opakovaně uvedl jako referenční základnu pro výpočet kritéria B jinou, ale opět chybnou částku 127,57 Kč, která rovněž nebyla v souladu se Zákoníkem práce. Dále **Kraj nepřistoupil k opravě Přílohy č. 2 – Návrh smlouvy** o poskytování bezpečnostních služeb, **kde ponechal** v ustanovení článku 4 odst. 1 písm. g), kde je stanoveno, jakou výši hrubé hodinové mzdy mají bezpečnostní pracovníci dostávat, **neplatné nařízení**. Dne 20. 6. 2025 uzavřel Kraj s vítězným uchazečem Nokika, s. r. o. (dosavadním poskytovatelem bezpečnostních služeb) smlouvu č. SON/KHEJ/078/25, a to ve znění neopraveného návrhu smlouvy.

V souvislosti s aplikací neplatného nařízení vlády Kraj ve svém Stanovisku konstatuje, že „... se pak promítlo v celém procesu schvalování v orgánech kraje, zakázce, uzavřené smlouvě a následně i plnění“, ale zároveň se domnívá, že „S ohledem na kontinuitu celého procesu ... nebyla transparentnost veřejné zakázky ovlivněna a nebylo ji nutné napravovat.“

ÚOHS v článku „Povinnost zadavatele postupovat v souladu se zásadami uvedenými v § 6 odst. 1 až 3 ZZVZ“, citovaném na str. 12 Návrhu zprávy, mj. uvádí: „**Transparentnost: Uplatní se obecně v průběhu celého procesu zadávání veřejné zakázky...**“ a v návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 45/2010–159 upozorňuje, že **zásada transparentnosti se promítá především do požadavku na jednoznačnost a srozumitelnost podmínek pro zadání veřejné zakázky.**

Požadavek na jednoznačnost a srozumitelnost u podmínek pro zadání přezkoumávané VZ splněn nebyl. Nejednoznačnost a nesrozumitelnost zadávacích podmínek spočívala v tom, že se v jednotlivých částech **jedné zadávací dokumentace** (dále také „ZD“) vyskytly tyto vnitřně nekonzistentní skutečnosti:

- **část ZD „Hodnotící kritéria“:** jako referenční základnu pro výpočet kritéria **B Navýšení garantované hodinové hrubé mzdy** Kraj stanovil rovněž podle neplatného nařízení a na žádost o vysvětlení opět chybně **určil zákonem nepodloženou částku 127,57 Kč**. Zároveň Kraj stanovil i maximální možné navýšení takto: „... *Maximální navýšení garantované hodinové hrubé mzdy, kterou může účastník pro účely hodnocení nabídnout, činí 51,16 Kč / 1 osoba.*“;
- **část ZD „Příloha č. 2 – Návrh smlouvy“:** v návrhu smlouvy, který tvořil nedílnou součást zadávací dokumentace, bylo v článku 4 odst. 1 písm. g) stanoveno, jakou výši hrubé hodinové mzdy mají bezpečnostní pracovníci dostávat. Neplatné nařízení vlády č. 567/2006 Sb., zde stojí proti formulaci, kdy je mzda stanovena „*příp. jinou aktuálně platnou právní úpravou*“. Konkrétně si smluvní strany v předmětném článku ujednaly: „*Poskytovatel se dále zavazuje zajistit, že každý bezpečnostní pracovník ... bude dostávat hrubou hodinovou mzdu ... alespoň ... odpovídající zákonnému minimu, který je ... stanoveno pro 2. skupinu prací nařízením vlády č. 567/2006 Sb., ... příp. jinou aktuálně platnou právní úpravou ... a nepřetržitému pracovnímu režimu ve smyslu § 78 odst. 1 písm. f) zákona č. 262/2006 Sb., ... + navýšení [... na základě hodnoty uvedené v nabídkovém listě] .... Poskytovatel se zavazuje ... umožnit kontrolu v souladu s čl. 8 odst. 4 této Smlouvy.*“ **Jedinou účinnou právní úpravou byl již v době vyhlášení zakázky Zákoník práce a hodinová mzda pro nepřetržitý provoz byla stanovena na 132,70 Kč.**

V § 36 odst. 1 ZZVZ je uvedeno: „Zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.“

Rozpor v uvedených částech ZD v různých částkách hodinové mzdy (i po opravě nesprávná 127,57 Kč resp. správná podle Zákoníku práce 132,70 Kč) v rámci jedné zadávací dokumentace mohl objektivně zapříčinit ze strany uchazečů dvojitý výklad (různý výpočet). Uchazeči mohli podmínky chápat rozdílně zejména proto, že zadávací dokumentace obsahovala dvě odlišné částky. Někteří mohli považovat 127,57 Kč za závazný základ pro výpočet nabídky, jiní za závaznou brát částku 132,70 Kč vyplývající z účinné právní úpravy. Další mohli předpokládat, že každá částka slouží k jinému účelu (hodnocení vs. skutečné plnění). Tím mohlo dojít k rozdílným kalkulacím a nerovnému postavení uchazečů.

Přesto, že, jak kontrolní skupina ověřila, by rozdílný výpočet kritéria B způsobený nejednoznačností zadávacích podmínek neměl vliv na konečné pořadí uchazečů, v důsledku uvedeného rozporu mezi částkami v ZD došlo k tomu, že bezpečnostní pracovníci byli následně vítězným dodavatelem **odměňováni nižší hodinovou mzdou, než ke které se zavázal** ve smlouvě, což představuje jak finanční, tak sociální dopad plnění veřejné zakázky.

Na základě rozhodovací praxe soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 45/2010–159) doplňuji, že požadavek transparentnosti lze interpretovat tak, že tento není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily **nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným** nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.

Uvedenou rozhodovací praxi lze interpretovat v souvislosti s kontrolou Kraje podle zmocnění zakotveného v článku 8 odst. 4 bodu 3 smlouvy č. SON/KHEJ/078/25. Zmocnění dává Kraji jako objednateli oprávnění ověřovat, zda jsou bezpečnostní pracovníci odměňováni v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. f) a g) této Smlouvy. Smlouva stanoví i konkrétní dokumenty, které si Kraj může vyžádat. Pro průběh a výsledek těchto kontrol je stěžejní právě článek 4 odst. 1 písm. g) smlouvy, kde je stanoveno, jakou výši hrubé hodinové mzdy mají bezpečnostní pracovníci dostávat. Neplatné nařízení vlády č. 567/2006 Sb., zde stojí proti formulaci „*příp. jinou aktuálně platnou právní úpravou*“.

K tvrzení Kraje ve Stanovisku, že „*upustil od kontroly*“, konstatuji, že Kraj kontrolu provedl dne 30. 7. 2025 na základě zmocnění zakotveného v článku 8 odst. 4 bodu 3 smlouvy č. SON/KHEJ/078/25. Jednalo se o ověření plnění podmínek smlouvy. Zmocnění dává objednateli právo ověřovat, zda jsou bezpečnostní pracovníci odměňováni dle čl. 4 odst. 1 smlouvy, přičemž v písm. g) týkajícím se hrubé hodinové mzdy bezpečnostních pracovníků v souvislosti s kritériem B (navýšení garantované hodinové hrubé mzdy) Kraj kontroloval vysoutěžené navýšení 12,43 Kč, dle poznámky v ověření, na základnu 127,57 Kč, což je chybně stanovená základna pro výpočet kritéria B v zadávací dokumentaci. V této době, stejně tak jako v době zadání veřejné zakázky na bezpečnostní služby, byla účinná úprava dle Zákoníku práce a minimální hodinová mzda pro nepřetržitý provoz činila 132,70 Kč. Právě při této kontrole se nejvíce **projevily dopady nedostatků v zadávací dokumentaci VZ**.

K dotazu kontrolní skupiny na skutečnou hodinovou mzdu bezpečnostních pracovníků Kraj potvrdil, že byla pracovníkům vyplácena hrubá hodinová mzda ve výši 140 Kč na hodinu (127,57 +12,43). Částka, kterou však pracovníci měli pobírat dle uzavřené smlouvy činila (při zohlednění Zákoníku práce a vysoutěžené výše navýšení) 145,13 Kč na hodinu (132,70 +12,43). To znamená, že následkem **nejednoznačných, netransparentních a nesrozumitelných podmínek** v ZD, byli pracovníci bezpečnostních služeb placeni méně, než jim podle smlouvy náleželo a systém kontroly Kraje to **neodhalil**. Výsledek předmětné kontroly a potvrzení částky hodinové hrubé mzdy ve výši 140 Kč ze

strany Kraje je navíc důkazem toho, že dodavatel neplnil smluvní podmínky, ke kterým se zavázal a vyplácel svým zaměstnancům nižší hodinovou mzdu.

K argumentaci Kraje, že „s ohledem na kontinuitu celého procesu nebyla transparentnost veřejné zakázky ovlivněna a nebylo ji nutné napravovat“, uvádím, že Kraj neupřesňuje, co rozumí pojmem „kontinuita procesu“. V obecném jazykovém slova smyslu kontinuita procesu znamená, že proces probíhá návazně, plynule, bez přerušení. **Kontinuita procesu sama o sobě nezaručuje jeho správnost ani transparentnost.** Pokud je výchozí údaj chybný, pak zachování kontinuity znamená pouze to, že chyba je bez přerušení přenášena do všech navazujících kroků jako v případě předmětné veřejné zakázky, což Kraj ve svém Stanovisku ostatně potvrdil. V daném případě právě kontinuita nesprávného postupu způsobila, že chybný výchozí údaj byl převzat do smlouvy, což vedlo k tomu, že pracovníci dostávali nižší odměnu, než stanovovala smlouva a dále i do kontrolních mechanismů, kterými kvůli tomu nebylo zjištěno, že dodavatel neplní podmínky smlouvy. Kontinuita tedy nezajistila dodržení transparentnosti ani napravení nedostatku; naopak byla příčinou prohloubení netransparentnosti. Ani „kontinuita procesu“ ve smyslu, že ve veřejné zakázce nakonec zvítězil stejný dodavatel, který službu poskytoval již dříve, nemá vliv na posouzení transparentnosti, neboť v okamžiku vyhlášení veřejné zakázky nemohl zadavatel vědět, kdo bude vítězem soutěže. Kontinuita poskytování bezpečnostních služeb stejným dodavatelem tedy není předvídatelným ani relevantním faktorem ani argumentem na podporu transparentnosti.

Ke smluvní pokutě a dodatku pro následující sjednané období

Dále Kraj ve Stanovisku uvádí, že „Zjištění tohoto pochybení ... mělo za následek, že ... s dodavatelem postupoval v duchu aktuálních zákonných podmínek a tuto skutečnost pak v rámci jediného nápravného opatření ošetřil dodatkem pro následující sjednané období. Proto kraj neuplatnil a ani nehodlá uplatnit sankci vůči dodavateli ...“.

Tato informace se vztahuje primárně ke Zjištění č. 4. Kraj neuvádí žádnou konkrétní námitku, jen informuje o svém postupu a záměrech.

K neuplatnění možné smluvní pokuty dle smlouvy č. SON/KHEJ/078/25, doplňuji, jak je již uvedeno na str. 18 Návrhu zprávy, že rozhodnutí o vzdání se práva resp. prominutí dluhu v částce nepřevyšující 1 mil. Kč náleží mezi pravomoci Rady Kraje (§ 59 odst. 2 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb.).

Ke sdělení Kraje, že „tuto skutečnost pak v rámci jediného nápravného opatření ošetřil dodatkem pro následující sjednané období“, uvádím: MPSV vyhlásilo Sdělením č. 356/2025 ze dne 16. září 2025 minimální mzdu pro rok 2026. V Registru smluv je pod ID 35312365 zveřejněn Dodatek č. 1 Smlouvy o poskytování bezpečnostních služeb číslo SON/KHEJ/078/25, účinný od 1. 5. 2026. Předmětem tohoto dodatku je „navýšení ceny v důsledku navýšení hrubé minimální hodinové mzdy k 1. 1. 2026 na základě žádosti poskytovatele“ (čl. 2 odst. 1). V ostatním zůstává původní znění Smlouvy o poskytování bezpečnostních služeb číslo SON/KHEJ/078/25 ze dne 20. 6. 2025 beze změn a nadále v platnosti, jak se uvádí v čl. 2 odst. 4 dodatku. **Dodatek č. 1 tedy souvisí až s navýšením minimální mzdy pro rok 2026 a pochybení, která se vztahovala k roku 2025, nereflektuje.**

Námitka vůči zjištění č. 2, kterou Kraj uplatnil ve znění „S ohledem na kontinuitu celého procesu se však domníváme, že nebyla transparentnost veřejné zakázky ovlivněna a nebylo ji nutné napravovat“ nevyvrací zjištěné skutečnosti, a proto ji v plném rozsahu zamítám.

Vůči zjištěním č. 3, 4 a 5, která souvisela se stejnou veřejnou zakázkou na Bezpečnostní služby, Kraj námitky neuplatnil.

Stanovisko Kraje ke zjištěním č. 7 – Nesprávné vykázání výdaje / nákladu

Kraj ve svém Stanovisku vybral ze zjištění, shrnutých v Návrhu zprávy pod číslem 7, dvě, která se týkala rozpočtového zařídění vybraných výdajů (druhovému třídění dle položek rozpočtové skladby), a to:

- a) finanční příspěvek podle § 69 zákona č. 114/1992 Sb., který Kraj poskytl fyzické osobě (příspěvek povahy transferu byl vykázán jako služba, a to nejen rozpočtově, ale i účetně);
- b) nákup nemovitého majetku (pozemků a staveb);

Kraj rozporuje zjištění, které kontrolní skupina shrnula jako „nedostatek ve smyslu § 10 odst. 3 písm. c) zákona č. 420/2004 Sb. spočívající v nedodržení postupu dle ustanovení § 4 vyhlášky č. 412/2021 Sb. a přílohy č. 2 téže vyhlášky, neboť nezařídil výdaj podle odpovídajícího výdajového druhu.“

Námítky uplatněné Krajem ve Stanovisku – a) finanční příspěvek podle § 69 zákona č. 114/1992 Sb.

*„Ve věci rozpočtování a následném účtování poskytnutých prostředků za naplnění managementových opatření ve zvláště chráněných územích dle § 69 zákona č. 114/1992 Sb., byly vlastníkům vypláceny na základě smluv jako příspěvek k refundaci jimi vynaložených nákladů, obdobně jako v případě, kdy jsou objednávány jako služba u externích firem (viz zjištění č. 1). **Nesouhlasíme s názorem kontrolní skupiny, že pokud námi uložená opatření realizoval vlastník, mělo jít o transfer, neboť by v takovém případě měl transferům od kraje předcházet jiný proces rozhodování a jiný typ veřejnoprávní smlouvy, a nejde použít analogii s transfery Agentury ochrany přírody a krajiny. V tomto případě trváme na tom, že z naší strany nedošlo k nesprávnému zařídění výdaje dle vyhlášky 412/2021 Sb. Z námi užitého zařídění je naopak patrné, že ke všem vynaloženým nákladům na realizaci managementových opatření se chováme stejně a transparentně, bez ohledu na to, kým byly provedeny.**“*

Vyjádření kontrolora pověřeného řízením přezkoumání

Finanční příspěvek podle § 69 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „příspěvek“), souvisí se zajišťováním péče o maloplošná zvláště chráněná území vlastníky nebo nájemci těchto území. Realizace rozpočtových výdajů Kraje na tyto příspěvky souvisí se skutečností, že krajské úřady jsou podle § 75 odst. 1 písm. c) téhož zákona orgánem ochrany přírody.

K argumentaci Kraje, že „nejde použít analogii s transfery Agentury ochrany přírody a krajiny“ uvádím, že Agentura ochrany přírody a krajiny (dále jen „AOPK“) vykazuje v klíčových aspektech natolik vysokou podobnost s Krajem, aby bylo možno analogii použít. AOPK je

- rovněž orgánem ochrany přírody, stejně jako krajské úřady, a to podle § 75 odst. 1 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb. Orgány ochrany přírody vykonávají státní správu na úseku ochrany přírody a krajiny. V agendě příspěvků zákon mezi orgány nerozlišuje;
- povinna postupovat podle stejné vyhlášky o rozpočtové skladbě jako Kraj (ukládá jí to zákon č. 218/2000 Sb.) a i ona tedy musí ve výdajích rozlišovat mezi transferem a nákupem;

- stejně jako Kraj tzv. vybranou účetní jednotkou (§ 1 odst. 3 zákona č. 563/1991 Sb.), řídí se tudíž stejnými účetními předpisy, postupy a definicemi (mj. České účetní standardy 7xx, vyhláška č. 410/2009 Sb.).

Analogii s transfery AOPK tedy lze použít jak z hlediska samotného poskytování příspěvků, tak z hlediska vykazování údajů o nich dle rozpočtové skladby a účetnictví (přiměřeně tomu, že AOPK je organizační složkou státu).

K argumentaci Kraje, že „*Nesouhlasíme s názorem kontrolní skupiny, že pokud námi uložená opatření realizoval vlastník, mělo jít o transfer, neboť by v takovém případě měl transferům od kraje předcházet jiný proces rozhodování a jiný typ veřejnoprávní smlouvy*“ uvádím, že Kraj se zde mj. dotýká obecného tématu dělicí linie mezi nákupy a transfery (potažmo mezi tzv. směnnými a nesměnnými transakcemi). Toto základní hledisko druhového dělení výdajů je definováno v § 6 vyhlášky o rozpočtové skladbě takto:

„Pro účely určení výdajového druhu se výdaje peněžních prostředků dělí na
a) výdaje na nákupy, kterými jsou výdaje, proti kterým **stojí přímá protihodnota**,
b) transfery, kterými jsou výdaje, proti kterým **přímá protihodnota nestojí**.“

V posouzení námitky Kraje jsem se proto zaměřila na otázku, zda proti výdaji na příspěvek stojí přímá protihodnota (a jde tedy o nákup služby) či nikoli. **Bez širšího kontextu se může jevit, že přímá protihodnota zde stojí.** Vlastník provedl na svém pozemku konkrétní práce (např. mozaikovou seč aj.) a výsledkem je chráněné území, jemuž byla poskytnuta potřebná péče. Zásahy a péče provedené vlastníkem byly věcně srovnatelné s těmi, které Kraj na jiných pozemcích zajistil sám veřejnou zakázkou. Přesto výdaj na příspěvek nelze považovat za nákup, což podrobněji vysvětlím dále, společně s protiargumenty k dalším souvisejícím námitkám Kraje. Klíčový je v tomto ohledu **nález Ústavního soudu č. Pl. ÚS 8/08 ze dne 8. 7. 2010**, k omezení vlastnického práva dle § 68 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Kraj ve Stanovisku uvádí, že by transferu měl předcházet „**jiný proces rozhodování**“, aby jej bylo možno považovat za transfer, ale nekonkretizuje, o jaký proces by se mělo jednat. Obvyklým způsobem poskytnutí transferu je dotační řízení resp. rozhodnutí o poskytnutí dotace, je však třeba zdůraznit, že **dotace není jediným typem transferu**. Existují i transfery, které nejsou dotacemi, jak lze dovodit z jejich příkladného výčtu v Českém účetním standardu č. 703 – Transfery (bod 3.1), tedy „... **granty, příspěvky, subvence, dávky, nenávratné finanční výpomoci, podpory či peněžní dary**...“. České účetní standardy jsou pro Kraj jako vybranou účetní jednotku závazné, což stanoví § 36 odst. 1 zákona 563/1991 Sb.

Samotný proces poskytnutí příspěvků je takový, jak jej stanoví zákon č. 114/1992 Sb. a vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Klíčové je, že

- primární povinnost péče o chráněné území má vlastník či nájemce pozemku,
- zákon jej k plnění této povinnosti finančně motivuje příspěvkem,
- orgán ochrany přírody vlastníka / nájemce vyzve ke splnění jeho zákonné povinnosti,
- výzva a případné uzavření písemné dohody probíhají v režimu veřejného práva.

Primární povinnost vlastníků vyplývá z § 68 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., podle něhož „*Vlastníci a nájemci pozemků zlepšují podle svých možností stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí za účelem zachování druhového bohatství přírody a udržení systému ekologické stability*“. Toto

„zlepšování“ se provádí prostřednictvím „péče o pozemky z důvodů ochrany přírody“ resp. „zásahy ke zlepšení přírodního a krajinného prostředí“, jak vyplývá z § 68 odst. 2 a 3 zákona č. 114/1992 Sb.

Zákon tyto osoby finančně motivuje tím, že v § 69 stanoví, že vlastníkům nebo nájemcům dotčených pozemků lze poskytnout finanční příspěvek *„...za předpokladu, že se tito zdrží určité činnosti nebo provedou dohodnuté práce v zájmu zlepšení přírodního prostředí.“*

Orgány ochrany přírody jsou oprávněny *„provádět samy či prostřednictvím jiného zásahy ke zlepšení přírodního a krajinného prostředí“* **teprve tehdy „neučiní-li tak k výzvě orgánu ochrany přírody vlastník či nájemce pozemku sám, zejména pokud jde o ochranu zvláště chráněných částí přírody...“**.

Samotná výzva je správním aktem. Konkretizace požadovaných opatření, která má vlastník / nájemce provést, není objednávkou služby, ale náležitostí rozhodnutí správního orgánu. Obojí vyplývá z nálezu Ústavního soudu č. Pl. ÚS 8/08 ze dne 8. 7. 2010, k omezení vlastnického práva dle § 68 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. V tomto nálezu Ústavní soud uvádí, že *„V případě výzvy dle § 68 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny se jedná o individuální správní akt. Je tak aplikovatelný zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ... (včetně obligatorních náležitostí rozhodnutí správního orgánu, tj. mimo jiné včetně konkretizace požadovaného opatření) ...“*.

Vlastník / nájemce tedy neposkytuje Kraji službu, ale plní svou zákonnou povinnost, k jejímuž splnění byl krajským úřadem jakožto orgánem ochrany přírody vyzván a finančně stimulován peněžitým příspěvkem. Podmínky poskytování příspěvku a náležitosti dohody stanoví § 19 vyhlášky č. 395/1992 Sb. takto: *„Písemná dohoda o poskytnutí příspěvku vymezuje konkrétní věcné a časové podmínky zajišťující zájmy ochrany přírody, které je povinen příjemce příspěvku dodržet. Výplata příspěvku se provádí po splnění dohodnutých podmínek. Při jejich nesplnění se příspěvek nevyplatí, při částečném splnění podmínek se příspěvek přiměřeně zkrátí...“*.

V části IV. D/ nálezu č. Pl. ÚS 8/08 Ústavní soud dále vysvětluje, že **příspěvek má de facto povahu náhrady za omezení vlastnického práva**, když uvádí: *„Dle čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod platí, že, ... nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. ‘... Nelze spravedlivě požadovat, aby ‚náklady‘ společnosti nesl jen vlastník, jehož právní (vlastnická) sféra je omezována. Tomuto požadavku však zákon o ochraně přírody a krajiny vyhovuje. K provádění opatření ve smyslu § 68 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je totiž možné uzavřít dohodu mezi vlastníky (nájemci) pozemků a orgánem ochrany přírody, na základě které se vlastníci (nájemci) pozemků zavážou zdržet se určité činnosti nebo provedou určité práce. Dle § 69 citovaného zákona potom náleží vlastníkovi (nájemci) ‚finanční příspěvek‘ ... Tento ‚finanční příspěvek‘ je - v souladu s čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod - nezbytné posuzovat jako (mj.) náhradu za omezení vlastnického práva ...“*.

Kraj ve svém Stanovisku dále uvádí, že poskytnutí transferu by měl předcházet *„jiný typ veřejnoprávní smlouvy“*, avšak žádný „typ“ nekonkretizuje.

V souvislosti s uplatněnými námitkami, tedy zda výdaj byl nákupem služby, nebo transferem, považují za rozhodující již **samotný fakt, že písemná dohoda (o realizaci managementových opatření), kterou Kraj s vlastníkem uzavírá, má povahu veřejnoprávní a nikoli soukromoprávní smlouvy.** Na rozdíl od soukromoprávních vztahů a smluv, upravených obecně občanským zákoníkem (například smlouva o dílo - § 2586 NOZ), jsou **veřejnoprávní smlouvy upraveny správním řádem.**

Ochrana přírody a krajiny je veřejným zájmem a právo životního prostředí patří, stejně jako právo správní, mezi obory **veřejného práva**. Veřejné právo je soubor právních odvětví, kde právní vztahy jím upravené jsou **asymetrické a nerovné**. **Veřejné právo směřuje k omezení moci a suverenity**¹.

V této souvislosti je tak opět relevantní výše citovaná část IV. D/ nálezů č. Pl. ÚS 8/08.

Obecně je veřejnoprávní smlouva definována v § 159 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) jako dvoustranný nebo vícestranný právní úkon, který „zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti v oblasti veřejného práva.“. Z odborné literatury² k výkladu § 159 a násl. správního řádu plyne, že „Tato smlouva může být uzavřena mezi subjekty veřejného práva navzájem (koordinační smlouva), dále mezi subjektem veřejného práva a jemu podřízeným ‚neveřejným‘ subjektem, tj. právnickou nebo fyzickou osobou (subordinační smlouva) ... **Dohody dle § 68 ZOPK lze nejspíše zařadit do kategorie smluv subordinačních.**“.

Ve věci „formy poskytnutí“ považuji za přiměřeně využitelnou také analogii s AOPK. V metodice pracovní skupiny MF - Transfery nazvané „Účetní a rozpočtové zachycení transferů Agentury ochrany přírody a krajiny ČR“ je u předmětných příspěvků jako forma poskytnutí výslovně uvedena právě „Dohoda o realizaci managementových opatření“. Jedná se o **ten typ veřejnoprávní smlouvy, který jak AOPK, tak Kraj uzavírají s příjemci** (vlastníky / nájemci).

Obrázek č. 1 – Výřez z dokumentu „Účetní a rozpočtové zachycení transferů Agentury ochrany přírody a krajiny ČR“

Účetní a rozpočtové zachycení transferů Agentury ochrany					
Název	Finanční vypořádání	Forma poskytnutí	AOPK		
			Výdajová položka	Účtování	Vykazování partnerů v PAP
Program péče o krajinu (podprogram A, podprogram D)	ne	Dohoda o realizaci managementových opatření	5321	571//349 349//223	obec
			5323 5321 (HMP)		kraj/hlavní město Praha
			5323		příspěvková organizace zřizovaná krajem
Program LIFE+, Life 2021+			5321	575//349 349//223	příspěvková organizace zřizovaná obcí
			5329		DSO

Zdroj: Vlastní zpracování dle dokumentu zveřejněného na webu [Pracovní skupina „Transfery“ | Ministerstvo financí ČR](#)³ (verze č. 2 ze dne 31. 5. 2024).

K závěrečné argumentaci Kraje, že „ke všem vynaloženým nákladům na realizaci managementových opatření se chováme stejně a transparentně, bez ohledu na to, kým byly provedeny“ konstatují, že rovný přístup a transparentnost jsou základními pilíři jak realizace veřejných zakázek, tak poskytování transferů. Zabraňují favoritismu a korupci, podporují účinné využití veřejných prostředků a posilují důvěru veřejnosti. Na samotnou definici transferu a jeho rozlišení od služby ale nemají vliv.

¹ Martin Škop, Terezie Smejkalová, Markéta Štěpáníková; Právnická fakulta Masarykovy Univerzity. Online. 2.4 Právo veřejné a soukromé. 2025. Dostupné z: https://is.muni.cz/do/law/stud/el/teorie_prava/pages/02_04_veřejne_soukrome.html.

² Veřejnoprávní dohody s vlastníky skutečností. Online. *Ochrana přírody*. 2012, č. 5, s. 14-16. Dostupné z: <https://www.casopis.ochranaprirody.cz/pravo-v-ochrane-prirody/verejnopravni-dohody-s-vlastniky-skutecnosti/>.

³ <https://mf.gov.cz/cs/dane-a-ucetnictvi/ucetnictvi/ucetni-reforma-verejnych-financi-ucetnic/metodicka-podpora/pracovni-skupina-transfery>

Výše uvedeným prověřením námitky považují za dostatečně vysvětlené, že příspěvek má povahu transferu a nikoli nákupu. Jeho rozpočtové zařídění dle druhového hlediska je potom odvislé od právní formy příjemce transferu a jeho účelovosti. Proto kontrolní skupina došla k závěru, že přezkoumávaný příspěvek fyzické osobě – vlastníkovi chráněného území měl Kraj vykázat na rozpočtové položce 5493 - Účelové neinvestiční transfery fyzickým osobám.

Námitka vůči zjištění č. 7 písm. a) nevyvrací zjištěné skutečnosti, a proto ji v plném rozsahu zamítám.

Námitky uplatněné Krajem ve Stanovisku ke zjištění č. 7: b) nákup pozemků

*„Rozpočtové zařídění výdaje na nákup pozemků a staveb v k.ú. Č. Budějovice na základě kupní smlouvy a vystavené faktury od společnosti České dráhy a.s. se odvíjelo od celkového věcného záměru a s tím spojené rozpočtové alokaci prostředků na položce 6121 ve schváleném rozpočtu a střednědobém výhledu kraje, kterým je investiční akce 'Přeložka silnice II/156 a II/157, 3.etapa, podjezd pod železničním nádražím České Budějovice'. **Z pohledu správnosti rozpočtového zařídění je pravdou, že nákup pozemků měl být zařazen na položku 6130 a k tomu předem provedeno rozpočtové opatření s vyčleněním prostředků z rozpočtové alokace stavby podjezdu.** Tuto operaci kraj skutečně neprovedl a nelze ji již ve výkazech roku 2025 napravit. Nicméně třídění rozpočtové skladby slouží zejména k naplnění finanční kontroly a není pochyb, že koupě předmětných pozemků a staveb byla vyvolanou investicí právě v souvislosti s touto budoucí stavbou. **Proto ne úplně správné zařídění z hlediska rozpočtové položky nemohlo mít dopad do rozhodovacích procesů a následné účetní a majetkové zařazení bylo již správné. Proto trváme na tom, že nemůže být hodnoceno jako porušení zákonných ustanovení dle vyhlášky 412/2021 Sb., ale maximálně jak riziko, které se však nenaplnilo.**“*

Vyjádření kontrolora pověřeného řízením přezkoumání

Kraj ve svém Stanovisku uznává pochybení v rozpočtovém zařídění výdajů na nákup pozemků, ale zároveň uvádí, že *„...nemohlo mít dopad do rozhodovacích procesů a následné účetní a majetkové zařazení bylo již správné. Proto trváme na tom, že nemůže být hodnoceno jako porušení zákonných ustanovení dle vyhlášky 412/2021 Sb., ale maximálně jak riziko, které se však nenaplnilo.*“

Napadené zjištění je v Návrhu zprávy shrnuto takto: *„Nedostatek ve smyslu § 10 odst. 3 písm. c) zákona č. 420/2004 Sb. dle Zjištění č. 7: Kraj druhově zařídil výdaj 34 027 801,50 Kč na pořízení 14 pozemků a 13 staveb souhrnně na rozpočtovou položku 6121 – Stavby místo, aby jej rozdělil a částku 26 909 346,09 Kč, odpovídající výdaji na pořízení pozemků, zařídil na položku 6130 – Pozemky. Tím nepostupoval podle ustanovení § 4 vyhlášky č. 412/2021 Sb. a přílohy č. 2 téže vyhlášky, neboť nezatřídil výdaj podle odpovídajícího výdajového druhu.*“

Nedostatek měl mj. dopad do Krajem vykázaných údajů o rozpočtové skutečnosti k 31. 12. 2025 ve finančním výkazu pro hodnocení plnění rozpočtů územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí (FIN 2-12 M), sestavovaném podle vyhlášky č. 5/2014 Sb. Na rozpočtové položce 6130 – Pozemky Kraj vykázal jako skutečné čerpání sumu 213 726 098,00 Kč. Ze Zjištění č. 7 však vyplývá, že v této částce chybí nákup pozemků za téměř 27 mil. Kč a skutečné čerpání tak mělo být vykázáno minimálně ve výši 240 635 444,09 Kč. Jen toto jediné zjištění tak identifikovalo zkresení ve vykázané struktuře kapitálových výdajů na uvedené rozpočtové položce přesahující 11 %.

I kdyby zjištěný nedostatek spočívající v nedodržení požadavků na druhové třídění výdajů podle vyhlášky č. 412/2021 Sb. byl objemově méně významný, není možno jej neuvést v Návrhu zprávy.

Problematicke vykazování zjištění a jejich významnosti se věnovala Centrální harmonizační jednotka ve svém stanovisku č. 1/2024, ke kategorizaci a vykazování zjištění z přezkoumání hospodaření územních samosprávných celků. Ze stanoviska vyplývá, že jakékoliv porušení právního předpisu musí být uvedeno jako nedostatek C, a to „... **bez ohledu na to, zda se jedná o formální pochybení nebo nedostatek, který má významný dopad na hospodaření s veřejnými prostředky.**“. Významnost by měla být patrná z popisu. Stávající zákon č. 420/2004 Sb. jiný přístup ke zjištěním neumožňuje.

K námitce, že pochybení „*nemohlo mít dopad*“ konstatuji, že Kraj není jediným uživatelem předmětných údajů. Data z finančních výkazů využívají i jiné subjekty, zejména Ministerstvo financí, ČSÚ, ČNB i veřejnost. Slouží mj. k hodnocení plnění rozpočtů, statistice veřejných financí a analýzám. Kraj tak nemůže všech dopadů dohlédnout a lze o nich pouze spekulovat. Účetní a majetkové zařazení pořízených pozemků a staveb bylo správné, což je v Návrhu zprávy výslovně uvedeno.

Námítka vůči zjištění č. 7 písm. b) nevyvrací zjištěné skutečnosti, a proto ji v plném rozsahu zamítám.

Stanovisko Kraje ke zjištění č. 9 – Pravidla dotačního programu

Kraj uplatnil námitku vůči zjištění ve smyslu § 10 odst. 3 písm. b) zákona č. 420/2004 Sb. spočívajícímu v nedodržení postupu při hodnocení žádostí o dotaci stanoveného v pravidlech konkrétního krajského dotačního programu pro jednotky sborů dobrovolných hasičů.

Námítka uplatněná Krajem ve Stanovisku

„K uvedenému bodu konstatujeme, že Jihočeský kraj postupoval v rámci podopatření „1.2 Odměny vybraným členům jednotek SDH obcí Jihočeského kraje při zajištění funkčního režimu u jednotky SDH obce v kategorii JPO II, uvedené v Nařízení kraje č. 11/2024 ze dne 2. 5. 2024“ v souladu s příslušným nařízením a nediskriminačně ve vztahu ke všem žadatelům. Z formálního hlediska bude pro další roky do dotačního programu doplněna pro podopatření 1.2 výjimka z ustanovení 2.2 pravidel spočívající v možnosti poskytnutí dotace žadatelům, kteří na stejnou jednotku SDH obdrželi dotaci z krajského investičního či neinvestičního dotačního programu na stejný účel v předchozích 3 letech.“

Vyjádření kontrolora pověřeného řízením přezkoumání

Kraj označil své vyjádření jako „námitku“, ale žádnou konkrétní námitku v něm neuvádí, jen informuje o svém postupu a záměrech.

Podstata pochybení se týkala hodnocení žádostí v krajském dotačním programu „*Neinvestiční dotace pro jednotky sborů dobrovolných hasičů obcí Jihočeského kraje – 1. výzva pro rok 2025*“. Kraj postupoval podle

- Pravidel tohoto programu vyhlášeného usnesením Rady Kraje č. 226/2024/RK-3 a
- Nařízení Kraje č. 11/2024 ze dne 2. 5. 2024, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení plošného pokrytí území Jihočeského kraje jednotkami požární ochrany.

Kraj vyhlásil a zveřejnil Pravidla, která obsahovala i postup pro hodnocení žádostí o dotace, což je významné pro právní jistotu žadatelů o tyto dotace. Při posuzování žádostí o odměny pro členy vybraných jednotek však došlo k tomu, že dotace byla přidělena i subjektům, které dle platného znění Pravidel měly být vyloučeny, neboť u nich nastala situace popsaná v kapitole 2.2. Pravidel, že: „Dotaci nelze poskytnout: ... žadatelům, kteří na stejnou jednotku SDH obdrželi dotaci z krajského ... dotačního programu na stejný účel v předchozích 3 letech ...“. Výjimka umožňující prolomení tohoto omezení nebyla v Pravidlech pro rok 2025 zakotvena, a to ani pro jednotky s mimořádným významem.

Nařízení Kraje č. 11/2024 je odborný dokument z oblasti požární ochrany a dotací se dotýká jen okrajově. Z téhož nařízení lze dovodit proč jsou některé jednotky specifické (Kraj již dříve vysvětlil, že například zasahují jako jediné, bez profesionálů, v příhraničí nebo na dálnici). Výjimku pro hodnocení žádostí o dotace však toto nařízení neobsahovalo. **Sdělení Kraje, že postupoval „v souladu s příslušným nařízením a nediskriminačně“ tedy není v kontextu Zjištění č. 9 relevantní, neboť Nařízení Kraje č. 11/2024 oblast výjimek z hodnocení žádostí o dotace neupravuje.**

Kontrolní skupina respektuje významnost vybraných jednotek sboru dobrovolných hasičů. Nicméně to nic nemění na zjištění, že Kraj při hodnocení nepostupoval dle platného znění Pravidel, přestože tento postup byl Krajem vnímán jako ustálená praxe odůvodněná specifickým postavením daných jednotek.

Námítka vůči zjištění č. 9 nevyvrací zjištěné skutečnosti, a proto ji v plném rozsahu zamítám.

Stanovisko Kraje ke zjištění č. 10 – zveřejnění Zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2024

Námítka uplatněná Krajem ve Stanovisku

„Jihočeský kraj v souladu s povinnostmi dle § 17 odst. 8 zákona č. 250/2000 Sb., dodatečně zveřejnil přílohy A-D Zprávy o výsledku PH za rok 2024, které původně nebyly na internetových stránkách Jčk zveřejněny spolu se Zprávou o výsledku PH za rok 2024. Ke zveřejnění na internetových stránkách Jihočeského kraje došlo dne 6.5.2026, viz odkaz: <https://www.kraj-jihocesky.cz/cs/jihocesky-kraj/hospodareni-kraje#zaverecny-ucet-kraje-za-rok-2024>. Jelikož šlo výhradně o 4 přílohy Zprávy považujeme za nerelevantní hodnocení tohoto pochybení jako porušení zákona, jako by nebyla zpráva zveřejněna vůbec.“

Vyjádření kontrolora pověřeného řízením přezkoumání

Toto zjištění souvisí s povinností, kterou Kraji ukládá § 17 odst. 8 zákona č. 250/2000 Sb.: „Územní samosprávný celek zveřejní závěrečný účet včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření na svých internetových stránkách ...“.

Zpráva č. j. MF-18389/2024/1701-33 s přílohami A – F byla Kraji zaslána datovou zprávou dne 29. května 2025. Kraj na více místech svého webového portálu zveřejnil část souborů tvořících zprávu, nicméně všude chyběly její nedílné přílohy A – D:

- A - Seznam všech dokladů a jiných materiálů využitých při přezkoumání ... za rok 2024;
- B - Seznam základních právních předpisů, jejichž dodržování bylo při přezkoumání ... ověřováno;
- C - Nepodpořené žádosti z dotač. programu Podpora obnovy venkova Jihočeského kraje v r. 2024;
- D - Předpokládaná hodnota – skutečná cena uhrazená za předchozích 12 měsíců.

Přílohy jsou nedílnou součástí zprávy, obsahují údaje, které by jinak byly přímo v textu zprávy, ale pro přehlednost byly umístěny do příloh. Například označení všech dokladů a jiných materiálů využitých při přezkoumání hospodaření je povinnou součástí zprávy podle zákona č. 420/2004 Sb. Tabulková část tvoří součást zjištění. Vzhledem k tomu, že soubory zveřejněné Krajem netvořily v úhrnu celou zprávu, nemohla kontrolní skupina postupovat jinak, než konstatovat nedodržení uveřejňovací povinnosti podle § 17 odst. 8 zákona č. 250/2000 Sb.

Námítka vůči zjištění č. 10 obsahuje novou skutečnost, že dne 6. 5. 2026 došlo ke zveřejnění příloh A-D na internetových stránkách Jihočeského kraje. Na základě této skutečnosti doplňuji zjištění č. 10 a Závěr zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025 takto (doplňný text je zde zvýrazněn kurzívou):

■ Zjištění č. 10

Ve zjištění č. 10 se za slova „Zpráva bez příloh je nekompletní, respektive ji nelze považovat za zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření ve smyslu výše uvedených zákonů.“ doplňuje text

„Kraj v květnu 2026 nedostatek napravil tím, že dodatečně zveřejnil přílohy A-D na svých internetových stránkách <https://www.kraj-jihocesky.cz/cs/jihocesky-kraj/hospodareni-kraje#zaverecny-ucet-kraje-za-rok-2024>. Jako datum zveřejnění Kraj uvedl den 6. 5. 2026, ověření funkčnosti a kompletnosti souborů v uvedené webové adrese bylo kontrolní skupinou potvrzeno dne 19. 5. 2026.“

■ Závěr zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025

V Závěru zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025 se do závorky za textem „Dále byly zjištěny **nedostatky ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 písm. c) zákona č. 420/2004 Sb.** [...] - zveřejňování, kdy nebyla zveřejněna kompletní Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2024, jak ukládá zákon č. 250/2000 Sb.“ doplňuje text *„Kraj nedostatek napravil tím, že dodatečně zveřejnil přílohy A-D na svých internetových stránkách“*.

Další sdělení Kraje

Kraj v závěru svého Stanoviska ještě doplnil několik obecnějších myšlenek a podnětů:

„Jihočeský kraj konstatuje, že některá z výše popsaných zjištění vycházejí výhradně ze subjektivních názorů kontrolní skupiny, a proto k nim uplatňuje výše uvedené námítky a v některých případech je ochoten přijmout nápravná opatření, pokud již nebyla provedena. Zároveň v rámci tohoto stanoviska sděluje, že podle výčtu uvedených zjištění nelze hospodaření Jihočeského kraje hodnotit negativně a navrhuje do budoucna uplatňovat hledisko významnosti případných pochybení. Hladina významnosti určuje, jak velká chyba nebo nesrovnalost je ještě přijatelná. Kontrolní orgán se tak soustředí na skutečně zásadní nedostatky, které mohou ovlivnit celkové hodnocení hospodaření. Díky stanovené významnosti není nutné kontrolovat všechny položky do detailu. Kontrola je cílená a hospodárná, což je důležité zejména u rozsáhlých veřejných rozpočtů. Předem definovaná hranice významnosti zajišťuje transparentnost a objektivitu kontroly. Závěry přezkumu hospodaření jsou lépe odůvodnitelné vůči kontrolovanému subjektu i veřejnosti. Celkově tedy hladina významnosti pomáhá zajistit, že kontrola hospodaření kraje je efektivní, objektivní a zaměřená na skutečně podstatné nedostatky.“

Vyjádření kontrolora pověřeného řízením přezkoumání

K vyjádření Kraje, že „některá z výše popsaných zjištění vycházejí výhradně ze subjektivních názorů kontrolní skupiny“ a že „podle výčtu uvedených zjištění nelze hospodaření Jihočeského kraje hodnotit negativně a navrhuje do budoucna uplatňovat hledisko významnosti případných pochybení“ uvádím:

Z Návrhu zprávy nevyplývá, že by kontrolní skupina hodnotila hospodaření Kraje v roce 2025 negativně. Účelem přezkoumání hospodaření není generalizovat hospodaření přezkoumávaných krajů jako „vynikající“, „dobré“, či „špatné“, ale přinášet výsledky detailního srovnání předepsaného a zjištěného stavu v různých oblastech hospodaření, které tak mohou odhalovat a přinášet prostor pro postupnou kultivaci řídicích a kontrolních systémů kontrolovaných osob.

Přezkoumání hospodaření Kraje bylo realizováno na konkrétních datech týkajících předmětů přezkoumání stanovených zákonem č. 420/2004 Sb. Informace a podklady byly vybírány s využitím odborného úsudku kontrolujících, který v sobě zahrnuje i posouzení rizikovosti a významnosti získaných informací. Výčet konkrétních dokladů a jiných materiálů využitých při přezkoumání je uveden v nedílné příloze A Návrhu zprávy. Míru ujištění vycházející ze závěrů Návrhu zprávy je nezbytné vnímat v tomto konkrétním rozsahu prověřovaných informací a podkladů.

Kraj uvádí, že kontrolní zjištění vyjadřují subjektivní názory kontrolní skupiny. Toto vyjádření může navozovat dojem, že kontrolní zjištění jsou nepodloženými domněnkami či názory kontrolní skupiny bez faktické opory v objektivně zjištěném stavu. Tak tomu ale není, jelikož kontrolní zjištění vycházejí z konkrétních prověřených podkladů a obsahují argumentaci kontrolujících, která poměrně detailně a vysvětlujícím způsobem uvádí, v čem kontrolující spatřuje případné nepřesnosti či nesprávnosti. Kontrolní skupina při jejich posouzení vycházela ze zásady materiální pravdy. V případě, že při přezkoumání jednotlivých předmětů byly zjištěny chyby a nedostatky, jsou podrobně popsány s vazbou na relevantní ustanovení účinné právní úpravy resp. vnitřních předpisů Kraje, s odkazem na příslušné doklady a jiné materiály, včetně případných vyžádaných dodatečných informací a vysvětlení Kraje. Zjištění jsou přezkoumatelná, a v řadě případů na ně může navázat příslušný správní orgán, potažmo kontrolní a řídicí aktivita příslušných orgánů kraje, pro účely určení dopadů či nápravných opatření. Argumentovat cíleně „subjektivností“ názoru kontrolujícího je zavádějící, jelikož každé textační vyjádření do určité míry samozřejmě odráží odborný úsudek a způsob formulování textací konkrétního kontrolujícího, to však samo o sobě neznamená, že kontrolujícím popsané zjištění není důvodné a relevantní. Pro kompletnost je nutné zdůraznit, že kontrolní skupina provádí přezkoumání hospodaření nezávisle, nepředpojatě, odborně a ve snaze o maximální naplnění účelu přezkoumání. Skutečnost, že Kraj nesouhlasí s kontrolním nálezem, není sama o sobě relevantním argumentem či důkazem, že kontrolní zjištění by měla být výhradně subjektivními názory kontrolujících. Kontrolní zjištění je výsledkem kontrolního procesu a zakládá určité povinnosti na straně Kraje, potažmo určité navazující procesy příslušných správních orgánů. Je tedy na Kraji a příslušných správních orgánech, jak bude ve výsledku k těmto nálezům přistoupeno.

Ke konceptu významnosti je nezbytné uvést, že kontrolující nemá oprávnění spatřenou nesprávnost vyloučit z prověřování či kontrolního výstupu s odkazem na nízkou, či neidentifikovatelnou finanční významnost. Míru významnosti však může do výstupu adekvátně popsat. Nutno dodat, že v mnoha případech systémového zjištění procesního charakteru nemusí být finanční vyjádření rizika spojeného s nesprávností vůbec možné, což ovšem neznamená a nemůže znamenat, že by zjištění mělo být irelevantní. Je na správném nastavení řídicích a kontrolních mechanismů Kraje, aby v reakci na zjištění, které může působit izolovaně, provedli úvahu či kontrolu nad tím, jestli je zjištění v podmínkách hospodaření kraje skutečně izolované, nebo se analogicky může dotýkat i jiných obdobných oblastí, a s ohledem na výstup takového zhodnocení pak zvolili adekvátní postup pro nápravu či prevenci.

Jak již bylo vysvětleno u námítky vůči zjištění č. 7, tak otázce samotného vykazování zjištění a hodnocení jejich významnosti se věnovala Centrální harmonizační jednotka ve svém stanovisku č. 1/2024, ke kategorizaci a vykazování zjištění z přezkoumání hospodaření územních samosprávných celků. Ze stanoviska vyplývá, že jakékoliv porušení právního předpisu musí být uvedeno a popsáno v rámci zprávy a také kategorizováno v závěru jako nedostatek C, a to **“... bez ohledu na to, zda se jedná o formální pochybení nebo nedostatek, který má významný dopad na hospodaření s veřejnými prostředky.”** Významnost identifikovaného zjištění by měla být patrná z jeho popisu.

Stávající zákon č. 420/2004 Sb. jiný přístup ke zjištěním neumožňuje.

Považuji za důležité znovu zdůraznit, že primární funkce přezkoumání hospodaření je detekční. Rozpoznaná rizika či nedostatky mají být impulzem k dodatečné revizi, nápravě či prevenci, za účelem postupné kultivace v nastavení řídicích a kontrolních systémů kontrolovaných osob. Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření není „rozhodnutím“ se sankčním charakterem, které by zasahovalo do práv či povinností kontrolované osoby. Například v případě zjištění na zakázky pravidelné povahy, které bylo předmětem námitek, bude Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025 podkladem pro navazující zhodnocení celého případu z úrovně příslušného správního orgánu a až na základě jeho posouzení a případného rozhodnutí bude určeno, jak se k dané problematice postavit v rámci nápravných či preventivních opatření, ale následně i v další kontrolní praxi. Detekční funkce přezkoumání hospodaření nemůže nahradit rozhodovací pravomoc oprávněného správního orgánu – naopak, identifikovaná podezření a zjištění, která jsou ze své podstaty povinným oznámením, jsou nezbytným spouštěčem procesů pro získání rozhodovací praxe a návazně pak i kontinuální optimalizaci nastavení řídicích a kontrolních systémů. V kontextu toho sdělení je vhodné odkázat zejména na problematiku zakázek pravidelné povahy, která může být, s ohledem na agendy Kraje, relevantní v dalších oblastech (právní služby, nákup kancelářských potřeb, atp.).

Závěr z prověření námitek uvedených ve Stanovisku

Námítky vůči kontrolním zjištěním č. 1, 2, 7 a 9 podané Jihočeským krajem v rámci Stanoviska k Návrhu zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025 po jejich prověření v plném rozsahu zamítám, neboť Kraj neuvedl a nedoložil nové relevantní skutečnosti, které by vedly k přehodnocení zjištěných chyb a nedostatků.

Vůči kontrolním zjištěním č. 3, 4 a 5, která souvisela se stejnou veřejnou zakázkou na Bezpečnostní služby, jako zjištění č. 2, Kraj námítky neuplatnil. Rovněž neuplatnil námítky vůči zjištěním č. 6 a 8.

Námítka vůči zjištění č. 10 obsahuje novou skutečnost, že dne 6. 5. 2026 došlo ke zveřejnění příloh A-D na internetových stránkách Jihočeského kraje. Na základě této skutečnosti doplňuji Zjištění č. 10 a Závěr zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Jihočeského kraje za rok 2025.

Sdělení Kraje uvedená v závěru jeho Stanoviska nesměřují proti kontrolnímu zjištění uvedenému v Návrhu zprávy. Představují úvahu Kraje o možném budoucím postupu při přezkoumávání hospodaření a byla vysvětlena v návaznosti na aktuálně účinnou právní úpravu.

Ing. Klára Kodýtková, MPA
kontrolor pověřený řízením přezkoumání